

Završna riječ dekana Fakulteta dr. Bonaventure DUDE

Završavamo evo svoj XXVI. teološko-pastoralni tjedan, koji je bio posvećen temi „Navještaj vjere mladim naraštajima”. Što da drugo na kraju reknemo nego – hvala Bogu?! Duh nas je Božji, vjerujem, ovamo sabrao. On je ovih dana, čvrsto se nadam, snažnije u nama djelovao. Jer, nastojali smo ostvariti srdačniju i snažniju koinoniju – bratsko zajedništvo, i ljudsko i kršćansko. Nastojali smo razbuditi svoj duh da osluhnemo „što Duh govori Crkvama” o nadi Crkve, o mladima.

Neću duljiti u poimeničnim zahvaljivanjima, iako bih to rado učinio jer doista mnogi od nazočnih to zaslužuju. Zahvaljujem našem gospodinu kardinalu na njegovu tako ustrajnom prisustvu na svim našim Tjednima, pa i na ovom, a napose na njegovu euharistijskom prisustvu, pobudnoj riječi i pokroviteljstvu. Jednako tako zahvaljujem gospodinu apostolskom pronunciju i svojoj preuzvišenoj gospodi biskupima i nadbiskupima, osobito ovdje nazočnom mons. Ćirilku Kosu predsjedniku Katehetskog vijeća BKJ. Svakako posebnu zahvalnost dugujemo ovom domu koji nas je ugostio, rektoru o. Josipu Antoloviću sa svim osobljem koje je na bilo koji način uzelo udjela u ovom Tjednu. Također još jednom hvala dr. A. Rebiću, tajniku Tjedna, za velik dio tereta što ga je i u ovom Tjednu ponio, od prvih planiranja pa do puna ostvarenja. Posebno sam također zahvalan svim predavačima, napose ekspertima dr. Esadu Ćimiću i dr. Hudolinu te voditeljima pojedinih sjednica, napose ove završne. Ne smijem izostaviti dr. A. Hoblaja koji se založio za okrugli stol o grupama mladih u Crkvi. Ukratko hvala svima koji su se ugradili u planiranje i ostvarenje Tjedna. No svakako svi mi dugujemo zahvalnost vama, vama sudionicima i tvoriteljima Tjedna. Tjedan je doista jedna od važnih struktura naše Crkve, a strukturiraju ga sami sudionici. Hvala vam, mnogima, i za daleki put „kad zima svud vlada i vjetar je ljut”, kako veli stara trokraljska pjesma.

U ovoj završnoj riječi želim istaknuti samo dvoje. I to kao prvo, pred našim Tjednom su – možemo reći – novi zadaci. On je nastao u ozračju neposrednog pretkoncila, Koncila i prvog pokoncilskog doba. No po želji i odluci pape Ivana Pavla II. i njegove Druge izvanredne sinode biskupa Koncil treba ponovno i snažnije oživjeti, zapravo oživljavati: svestranijom i dubljom proukom koncilske poruke te sve primjerenijom provedbom koncilskoga učiteljstva u život Crkve, na doktrinarnom i praktičnom planu. U Završnom dokumentu papa i biskupi poručuju: „Postigli smo međusobnu punu suglasnost o potrebi da se unaprijedi poznavanje i primjena Koncila, i u pogledu slova i u pogledu duha. Na taj će se način poduzeti novi koraci u prihvaćanju Koncila, to jest u njegovu duhovnom pounutrašnjenju i u

* Ovaj je tekst tehničkom krivnjom izostavljen iz BS 56 (1986) br. 3–4 (Zbornik radova s Teološko-pastoralnog tjedna 1986). Ispričavamo se.

praktičnoj primjeni" (I 2). U nastavku Dokumentat preporučuje različite oblike provođenja toga ponovnog oživljavanja Koncila, među kojima se osobito preporučuju „dijecesanske sinode i slični crkveni sastanci" (I 6). Vjerujem da će sutrašnja povijest bjelodano pokazati ulogu koju je u prouci i provođenju Koncila u našoj Crkvi već dosada – kroz ovih 26 godina – imao naš siječanjski Teološko-pastoralni tjedan. Mi želimo i hoćemo da on to ubuduće još više postane i ostane: da među nama stalno podržava živu svijest o temeljnom usmjerenju koncilske i pokoncilske obnove i osoba i struktura na svim razinama.

Drugo, uza sve moguće kritičke opaske Tjednu, smatram da je ovaj Tjedan na nov način zasadio u svijet Crkve u nas, u svijest svih odgovornih pastoralnih djelatnika, a to smo svi mi: da budućnost vjere u našem narodu, u našim narodima uvelike ovisi o tome s koliko se odgovornosti posvećujemo mladom naraštaju.

Pred nekoliko godina posjetila me mlada novinarka Politike. Stavila me pred pitanje: smatram li da je činjenica da se mladi vraćaju religiji. Odgovorio sam joj da je zanimljivo da sam takav upit jučer dobio iz službenih crkvenih vrhova, od naše Kongregacije pro institutione catholica. To znači da se fenomen zapaža, ali je još zagonetan. Upitala me što o tom mislim. Odgovorio sam, među ostalim: bojim se. Zašto? Što ako k nama dolaze pošto su se u drugima razočarali? Što ako se i u nama razočaraju? Mogu sa svom skromnošću reći da se toga dana u meni začeo ovaj Tjedan. No također priznajem: sa strahom sam ga odgađao, a pošto je prošla Godina mladih, smatrali smo da razmišljanja treba baš početi. Trebao bi ne samo jedan Tjedan nego mnoga razbudena razmišljanja i odlučivanja na mnogim razinama što sve treba učiniti za mlade da nas nađu u stanju istinske pastoralne pripravnosti kad god se ili pojedinačno ili u većem broju na nas obrate.

Stoga smatram da je od velike važnosti da si živo posvijestimo riječi što ih je prošle godine, na dan otvaranja Druge izvanredne sinode biskupa na blagdan Krista Kralja Papa o podnevnom Angelusu rekao mladima:

„Srdačno pozdravljam mlade ... Radostan sam s vaše nazočnosti u ovom znakovitom trenutku za život Crkve. Crkva je pozvana da nanovo proživi onaj izvanredan trenutak milosti koju je za nju značio Drugi vatikanski koncil, pa da ponovno otkrije bogatstvo istine što je sadržana u njegovim dokumentima te ponovno razmotri pastoralne smjernice koje su tada pod vodstvom Duha Svetoga sazorile. U tom pothvatu Crkva ne može bez vas, mladi ljudi. Vi za nju predstavljate njezinu budućnost te nosite zalag njezinih nada. Vi mladi ... ponovno uzmite u ruke koncilske dokumente. Saživljujte se s njima i njima pothranjujte svoj duhovni život. *U koncilskim ćete tekstovima moći sa sigurnošću čuti što Duh danas govori Crkvi. Mladi, Koncil ima dvadeset godina kao i vi! Koncil je mlad! Vi ga usvojite i pronosite svijetom!*"

Taj duh treba da prožima i naše osobno uvjerenje i našu pastoralnu djelatnost. Mi sami moramo biti tim duhom zahvaćeni, da bismo ga mogli prenijeti i odnjevovati u mladima. Taj duh, to je sam Duh Sveti koji – po presretnom izričaju Koncila – „virtute Evangelii iuvenescere facit Ecclesiam – snagom Evanđelja stalno pomlađuje Crkvu" (LG 4).

Tome Duhu Svetomu htio je biti otvoren i ovaj naš tek minuli Tjedan. Neka on sretnim pastoralnim pothvatima trajno pomlađuje i našu, svu našu Crkvu: kako bi

naša Crkva doista postajala sve više „nada mladih” pa da i mladi postanu uistinu „nada Crkve”.